

Sant Martí Vell – Santuari Mare de Déu dels Àngels

29 d'abril de 2009

Ens trobem al Ramassar a les 7 del matí. Hem arribat molt puntuals. En Josep Roca, en Joan Corbera, en Jaume Ventura, en Ricard Causa i en Joan Arenas. Com que el cotxe anava complert, en Josep Carbonell ha vingut amb el seu cotxe i s'ha incorporat al cotxe de l'Ismael Porcar, en Miquel Bramona, en Pep Comas i en Josep Maria Farnés.

Avui anem al Santuari de la Mare de Déu dels Àngels de Girona. Guia l'excursió en Joan Arenas. Hi arriba una carretera asfaltada des de Girona que defugim. Volem caminar sobre terra i hem optat per anar-hi des de sant Martí Vell.

El dia es presenta clar, encara que ha plogut els dies anteriors. A les 8'15 aparcuem, els cotxes a l'entrada del poble de sant Martí Vell. Estem a l'espai natural de les Gavarres.

Troblem uns camps de vinyes on un hi estan treballant uns emigrants de color. Veiem aviat els senyals indicadors del santuari i comencem la tranqui-la pujada. El bosc, majoritàriament alzines i algunes

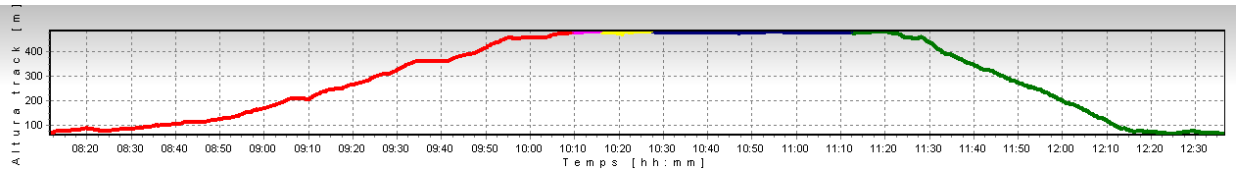
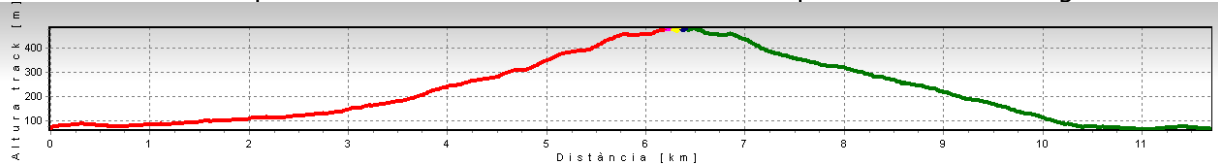
sureres, ens acompanyarà tota l'estona. Arribem a Can Valdemia. L'esplanada del davant que ha estat remoguda i aplanada. Caminem amb por d'enfangar-nos. Seguim i a l'arribar al peu del santuari uns quans s'arriben a una font que està seca i les escales són rrelliscoses

per la pluja dels dies anteriors. Quan arribem al santuari situat cim del Puig Alt (485 m.) entrem a visitar-lo. És un edifici que malgrat se'l coneix fa sis-cents anys, ha sofert tres grans destruccions: 1710 la guerra de Successió, 1809 la guerra del Francès i 1936, als inicis de la guerra civil, després de cada guerra s'ha refet sempre. Pujant les escales que porten al cambril hi ha plafons amb rajoles de ceràmica, hi figuren els noms de persones amb el nom de Marià Àngels, Àngels o Angelines.

A la sortida anem a esmorzar

al restaurant de l'hostatgeria. On ben entaulats demanem vi amb porró, cervesa i els cafès corresponents. Quan sortim, a l'exterior, anem a un racó de la plaça on comentem una taula amb indicadors dels pobles i muntanyes que dividim. Durant l'estada s'han fet les habituals fotos i al baixar agafem una pista ample que ens portarà a sant Martí vell. Quan ens acostem al poble ens adonem de les faroles que hi ha al llarg del camí.

Arribem a dos quarts d'una. Anem a visitar el poble. No hi veiem ningú. És tranquil i molt ben arreglat. Mentre en Joan Arenas, ens demana taula al Sant Martí. Quan hi entrem observem el nivell. Porta de vidre corredora automàtica amb la imatge del poble estampada. Llista de targetes per pagar, plats quadrats amb copes a les taules. Indicadors que menjarem bé. Tenen menú i molt complert, que inclou diversos plats de peix. Demanem molt variat. Amanida de salmó fumad i carxofes amb pernil gratinades (que tarden a servir), magret d'ànec i entrecot, i recuit amb mel són els més demanats. Comentem que un dia és un dia, que els plats estan bé i al final –la veritat sigui dita– pensàvem que ens costaria més car. Ens sorprengué com un dimecres al migdia en aquell paratge s'omplien les taules de gent arreglada.

A la sobretaula en Ricard Causa ens anuncia que descansarà uns dies. Que el dia 7 de juny farà vuitanta anys i vindrà la sortida següent per celebrar-ho tots junts. Tots li comentem que admirem del seu bon estat de salut, que quan no ve el trobem a faltar i hem après a corregir-nos del nostre català mal après.

Per la propera setmana decidim anar al Taga des de sant Martí d'Ogassa i de tornada passem per Monells on visitem el poble, amb racons dignes de contemplar. Ens adonem que és un poble turístic endreçat i molt ben cuidat. Tornem als cotxes que ens conduiran a casa.

Josep Maria Farnés
Fotografies: Joan Corbera